

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий колосар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX • № 34 (2606). ВІВТОРОК, 20 БЕРЕЗНЯ 1979 РОКУ. • Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

СКЛИКАННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

Президія Верховної Ради СРСР на підставі статті 124 Конституції СРСР постановила скликати першу сесію Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік десятого скликання 18 квітня 1979 року в місті Москві. (ТАРС).

З НАГОРОДОЮ, ГВАРДІЙЦІ ПРАЦІ!

Цими днями бюро ЦК ВЛКСМ розглянуло подання комісії ЦК ВЛКСМ по преміях Ленінського комсомолу в галузі виробництва за минулий рік. Серед багатьох нагороджених молодих гвардійців праці країни й наші юні земляки Раїса Качан штурман комбінату «Кіровоградважбуд», і Микола Цітров, бригадир ливальників заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР. Премії Ленінського комсомолу вони удостоєні за великі успіхи в соціалістичному змаганні досягнення високої продуктивності праці на основі ефективного використання агрегатів та обладнання, активну науково-технічну творчість, високу ефективність і якість будівельних робіт на основі впровадження передового досвіду, поліпшення використання машин і механізмів. Від широго серця вітаємо розвідників майбутнього з високою нагородою, значимі їм визначні успіхи у праці, великою особистою щастям.

ВРОЖАЙСЯ ЩЕДРО, НАША НИВО!

Як ми вже повідомляли, 16 березня відбулися збори партійного, радянського, профспілкового, комсомольського і господарського активу області. Збори розглянули питання про заходи по виконанню соціалістичних зобов'язань на 1979 рік по виробництву і заготівлях зерна в світлі положень і вказівок, висунутих у промові товариша Л. І. Брежнєва на зустрічі з виборцями Бауманського виборчого округу м. Москви.

Як ніколи щедро віддячила торік земля за удерну працю хліборобам Кіровоградщини. Одержано рекордний врожай зернових — по 35,7 центнера з гектара. В засіки Батьківщини засипано 1 мільйон 410 тисяч тонн кіровоградського хліба. До цього визначного успіху трудящі області прийшли, постійно підвищуючи ефективність сільськогосподарського виробництва.

За три роки виробництво зерна збільшилось у порівнянні з минулою п'ятиріччю на 215 тисяч тонн. Середньорічна врожайність досягла 31,5 центнера з гектара, що на 3,1 центнера більше проги результатів дев'ятої п'ятирічки.

Так, 1978-й був роком напруженої праці по втіленню в життя аграрної політики нешої партії, викладеної в рішеннях XXV з'їзду КПРС, липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС. Хлібороби Ульяновського району, наприклад, одержали на круг по 43 центнери зерна з гектара. Новоукраїнського, Новоархангельського, Долинського, Меловісківського, Гайворонського — понад 38 центнерів.

Понад 50 центнерів зерна на гектарі виростили ордена Трудового Червоного Прапора колгосп «Зоря комунізму» Новоархангельського району, буржорадгосп «Ульяновський» Ульяновського району, колгосп імені Ватуїна Кіровоградського району та інші господарст-

ва. Ще вищий урожай одержали окремі бригади і відділки.

Найбільший вклад у виконання плану заготівель зерна внесли хлібороби Новоукраїнського, Олександрійського, Петрівського, Долинського, Ульяновського, Бобринецького, Новгородківського, Онуфріївського, Світловодського та інших районів.

Широко застосовуючи досвід іпатовців, на збиранні врожаю працювали понад 540 збирально-транспортних комплексів. Це дозволило продуктивніше використовувати техніку, скорочувати строки збирання і втрати зерна. Як завжди, у перших рядах ішли знатні ветерани хліборобської ниви — двічі Герой Соціалістичної Праці Олександр Васильович Гіталов, Герой Соціалістичної Праці Василь Іванович Моторний, Сергій Олександрович Чорнобай, Віктор Степанович Андріяш, Семен Онуфрієвич Гончарко та інші.

Найкращих показників на збиранні врожаю зернових досягли комбайнер радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району Андрій Андрійович Трохан, який комбайном СК-6 зібрав зерно на 419 гектарах і намолотив його 24270 центнерів. Валентин Данилович Брижук з колгоспу «Маяк» Знамянського району — комбайном «Колос» упорав 488 гектарів і намолотив 22000 центнерів зерна. Володимир Васильович Гуменний

На фото В. ГРИБА: вручення високої нагороди.

з колгоспу «Україна» Петрівського району — комбайном «Колос» зібрав зерно на 498 гектарах і намолотив його 19201 центнер. Іван Іванович Ставропольцев із колгоспу «Зоря» Онуфріївського району — комбайном «Колос» упорав 487 гектарів і намолотив 18672 центнери. Валерій Петрович Глушенко з колгоспу імені Фрунзе — упорав 397 гектарів та намолотив 17401 центнер зерна.

Зразки самовідданої праці у боротьбі за урожай 1978 року показали Григорій Миколайович Сербатюк — водій автомашини кіровоградського виробничого об'єднання «Кіровоградзавтотранс», Олександр Іванович Бордовий і Вячеслав Петрович Данилов — командири літаків сільськогосподарської авіації і багато інших.

Досягнуті успіхи у виробництві і заготівлях зерна не прийшли самі собою. Це результат тієї великої допомоги, яку подавали області ЦК Компартії України і Рада Міністрів республіки у зміцненні матеріально-технічної бази сільського господарства, результат самовідданої праці хліборобів області і перш за все механізаторів, спеціалістів сільського господарства, колективів багатьох підприємств і організацій, зв'язаних з матеріальним забезпеченням сільськогосподарського виробництва. За цими досягненнями — велика організаційська і виховна робота партійних, радянських, господарських, профспілкових і комсомольських організацій.

З почуттям великої радості трудящі Кіровоградщини сприйняли повідомлення про підсумки рес-

публиканського соціалістичного змагання за одержання в 1978 році високих урожаїв і збільшення виробництва зернових культур. Центральний Комітет Компартії України і Рада Міністрів УРСР визнали переможцем по степовій зоні нашу область і присудили їй перехідний Червоний прапор та грошову премію. Хлібороби, всі трудівники висловлюють сердечну вдячність Центральному Комітету Компартії України і урядові республіки за високу оцінку трудових справ і звершень землеробів у розвитку зернового господарства в третьому році п'ятирічки. Свій обов'язок ми бачимо пош за все в тому, щоб повніше використовувати наявні резерви, успішно виконувати завдання на поточний рік і п'ятирічку в цілому, примножити свій вклад у

зміцнення економіки нашої Батьківщини.

Керуючись рішеннями липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС, трудівники села дали сясо з кожного гектара у минувшому році зібрати по 34 центнери зернових, у тому числі 35,7 центнера озимої пшениці, 43 центнери кукурудзи. Передбачено одержати валовий збір зерна не менше 3 мільйонів 124 тисяч тонн і продати державі 1 мільйон 434 тисячі тонн. Напружені зобов'язання взяли також працівники творчих ферм.

Для досягнення цих показників в нас є всі можливості. Понад 90 процентів площ озимого клону знаходяться в добром і задовільному стані. Багато господарств закінчують весняне підживлення озимих. Практично завершена підготовка до сівби ренних зернових і зернобобових культур, посівної і ґрунтообробної техніки. Повсюдно береться за озброєння досвід передовиків.

Зрозуміло, що наразі докласти багато зусиль до того, щоб найближчим часом підняти продуктивність зернового поля шляхом підвищення культури землеробства, родючості ґрунтів, до мінімуму звести втрати врошеного врожаю 1979 рік — це передостанній рік п'ятирічки, з висоти якого вже зримі прослідковуються підсумки виконання десятого п'ятирічного плану і від того, як ми його завершимо значною мірою залежатиме успіх справи. У відповідності із завданнями, поставленими у промові Л. І. Брежнєва перед виборцями Бауманського виборчого округу Москви, всю свою роботу нам належить тісно пов'язувати з підвищенням організованості, відповідальності, посиленням дисципліни у всіх ланках, на всіх ділянках роботи.

50-РІЧЧЯ ПЕРШОЇ П'ЯТИРІЧКИ

Наприкінці квітня 1979 року минає 50 років з дня схвалення XVI конференцією ВКП(б) і в травні — затвердження V Всесоюзним з'їздом Рад першого п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР.

Центральний Комітет КПРС прийняв постанову «Про 50-річчю першого п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР».

Планування розвитку народного господарства, підкреслюється в документах, — одно з найважливіших наукових і соціальних завдань XX сторіччя і революційної практики перетворення суспільного життя. Наші плани, вказують далі в постанові ЦК КПРС, стали головним інструментом втілення в життя економічної політики Комуністичної партії. Їх здійснення ведеться в ім'я зміцнення і розвитку

соціалістичного ладу, послідовного нарощування продуктивних сил, вдосконалення суспільних відносин, систематичного підвищення матеріального і культурного добробуту народу.

Радянські п'ятирічні плани — це не тільки плани господарського будівництва, а й соціального прогресу. Вони служать до певної міри найвищої мети соціалістичного суспільного виробництва — якнай-

повнішому задоволенню матеріальних і духовних потреб людей.

Беручи до уваги видатле значення 50-ї річниці п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР, ЦК КПРС постановив широким відзначити цю знаменну дату, спрямувавши організаційно-політичну та ідейно-виховну роботу партійних, профспілкових і комсомольських організацій, радянських і госпо-

дарських органів на дальшу активізацію творчої енергії трудящих з метою успішної реалізації завдань десятої п'ятирічки рішень XXV з'їзду КПРС, могутнього зростання економічного і науково-технічного та оборонного потенціалу нашої Батьківщини, культури і добробуту радянських людей.

Центральний Комітет КПРС висловив тверду впевненість у тому, що працівники планових і господарських органів, ентузіастично працюючи на благо нашої держави, впровадючи сучасні вимоги відповідно до рішень XXV з'їзду партії і наступних Пленумів

ЦК КПРС, докладує усіх своїх сил і зусиль, щоб внести свій вклад у дальше вдосконалення практичної діяльності господарського механізму. Немає сумніву, говориться наприкінці документа, що трудящі Радянського Союзу відзначать 50-річчя прийняття першого п'ятирічного плану новими трудовими успіхами, повніше використовувати миті і приможуть довести історичний досвід нагромаджений попередніми боріннями за побудову соціалізму і комунізму в нашій країні.

(ТАРС).

СЕМІНАР МОЛОДИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Учора в Кіровограді закінчила свою роботу дводенний семінар молодих журналістів області. Його учасниками були працівники обласних і районних газет, кореспонденти обласного радіо і телебачення, кореспонденти органі-

бували на літературному венорі-аустрічі з письменниками, що брали участь у визволенні Кіровоградщини від фашистських загарбників. Євген Долматовський, Євмен Долман, Василь Козаченко розповіли про свою творчість,

радила молодим газетярям кореспондент «Сільських вістей» Г. В. Жалінська. Журналісти С. І. Алексеев (Українське радіо), Д. А. Спектор («Кіровоградська правда»), Г. А. Жердій (обласний телерадіокомітет), М. І.

Журналісти розмовляють з внуком І. К. Карпенка-Карого А. Ю. ТОБІЛЕВИЧЕМ. Фото В. ГРИБА.

затори районного радіомовлення.

У неділю 18 березня молоді журналісти побували на хуторі Надія, де ознайомилися з історією українського театру.

Заслужений працівник культури УРСР, директор державного заповідника музею І. К. Карпенка-Карого, внук драматурга А. Ю. Тобілевич, який прожив на хуторі більшу частину свого життя, розповів про корифеїв українського драматичного театру.

Журналісти оглянули меморіальну садибу драматурга, побували в музеї.

Того ж дня газетярі по-

поділилися спогадами про буремні роки Великої Вітчизняної війни, своїми планами на майбутнє.

Це була заключна зустріч кіровоградців з письменниками — учасниками дводенної літературної Кіровоградщини. Учора наші гості попрощалися з гостинним стеновим краєм.

19 березня молоді журналісти прослухали лекцію «Актуальні питання аграрної політики СРСР на сучасному етапі, з якою вислунали лектор обкому партії В. І. Пашев.

Кореспондент газети «Правда України» І. Г. Братченко поділився досвідом організації виконання редакційних завдань. Як працювати з листами,

Успаленко («Молодий комунар») спинилися на актуальних питаннях творчості журналістів, поділилися досвідом своєї роботи.

Для учасників семінару було проведено конференцію. Голова бюро обласного відділення Сільки журналістів України, редактор газети «Кіровоградська правда» Ю. Д. Моторний надав слово першому секретареві обкому комсомолу О. О. Скічку, який розповів про основні напрями діяльності обласної комсомольської організації по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компарти України.

МЕХВСЕОБУЧ

У квітні минулого року наша газета розповідала про шістнадцятьох труївниць колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району, котрі на кількісміячних курсах набули спеціальності механізатора і приїшли в тракторні бригади, на тваринницькі комплекси. Були серед них і юні дівчата, і старші їхні подруги — матері дітей-школярів. Майже рік минув відтоді, як поповнилась жінками механізаторська сім'я господарства. Гадаємо, шановні читачі, вам цікаво буде дізнатися, як складалась їхня доля на новому трудовому поприщі, що змінилось в тракторних бригадах з їхньою появою там, як реагували на це інші жінки, що працюють у колгоспі.

ЩІ ПЕРСПЕКТИВНІ ЖІНКИ...

ЯК СПРАВИ, НОВАЧКИ!

Голову колгоспу Миколу Андрійовича Постику, які торік, чекати довелося дового. Та й дивуватись нічого: господарство одне з найбільших у районі — його поля тягнуться, мабуть, кілометрів із сорок, якщо не більше. П'ять відділків, стільки ж тракторних бригад, два тваринницьких комплекси... і при цьому Микола Андрійович прагне завжди побувати в усіх виробничих підрозділах, аби якомога більше взяти, чим живуть труївники очолюваного ним колгоспу, я працюють, які проблеми їх хвилюють.

Признаюся відверто, торік я була трохи здивована його такою широкою обізнаністю, бо знала, що не так давно він очолює господарство. Та з розмови з трактористками, котрі тільки-но закінчили курси, зрозуміла, не раз і не двічі він говорив із кожною з них, з їхніми батьками, чоловіками. Що ж тепер скаже голова колгоспу єме про трудову діяльність жінок-трактористок?

— Якщо пам'ятаєте, торік курси закінчили шістнадцять дівчат і жінок. Дві з них виїхали, бо заміж поїхали, дає через хвороби на інші роботи перейшли. А дванадцять таки працюють, та це і не Пам'ятаєте, говорив я про Наталю Татарову, що працювала в буряківничій ланці п'ятого відділка? Дали їй потім новий ЮМЗ-6. З весни всі роботи виконувала добре у жнива солому, вишила від комбайнів. А коли збирали цукрові буряки, Наталю навіть районний рекорд установила — янесь за день навантажила зотонну коренів. Жоден чоловік не спромігся на таке. А якщо прийомути грубо, то, мсбуть, половину іржаю, зібраного буряківниками відділка, навантажила Наталю. І за свою старанність одержала нагороду — туристську путівку в Польську Народну Республіку.

Не секрет для голосви, як високо цінували комбайнери Володдимир Бабан і Петро Ігаченко невтомність Феодосії Педорич, коли вона возила від збиральних агеагів подрібнену солому. В господарстві є численне стадо молдняка великої рогатої худоби. Тому питання про кожен центнер соломи стояло гостро. Феодосія Матавійна не примушувала себе чекати, краще за молодих трудилася.

Трохи нещодаймь був рік для Ольги Кизиль — хворіла дового. Більше працював на тракторі її зміївник — чоловік Євген. На щастя, хвороба минула, тепер молода жінка знову в механізаторському строю, комуністи відділка обрали її секретарем партійної організації.

Звісно, нелегко було початкам спочатку. Та через два-три місяці дівчата навчилися і в полі працювати, і гайки крутити. З приходом поповнення, до того ж сумлінного, працюючого, появилася змога організувати двоїзінну роботу на догляді за посівами майже в усіх відділках. Одного разу Микола Андрійович цілком випадково підслухав розмову керуючого від-

ділком В. Й. Бондаренка з буряківницями. — А Маша Тищенко із Защити, — сказала котрась, — щойно додому поїхала. З п'ятої ранку працювала трактор напарником, а тепер до вечора і свій город попорає. Що то механізатор! Та ще й машина нова. Те-сімдесят... Хто б міг подумати — перший рік за кермом, а вже і підживлювала, і обробляла не гірше за чоловіків...

Наче ненароком кинуті слова, а багатьох вони примусили замислитись. Нині на курсах трактористів навчаються Зоя Ловченко, Люба Бабаян, Катерина Іщенко, Галина Чміленко, Ніна Кузьмич та Надія Сляжня. їм буде легше — є з кого брати приклад.

У тому ж, третьому відділку, в селі Защиті, де вирощувала все літо цукрової буряки згадана вище Маша Тищенко, працює на тракторі й Галина Капітан. Розповів голова, що ця молода жінка і зернові сіяла, і з ранньої весни корми доставляла на ферму, і восени ганцю цукрових буряків транспортувала на ферму, і возила кукурудзу на тік. Словом, на будь-якій роботі справляється. Утвердилася в бригаді і працює з чоловіком на одному тракторі. Тепер і в третій тракторній на-весні буде не тільки чоловіче, а й жіноче поповнення. І тут улітку організують двоїзінну роботу.

А Павло Довгаль з другої тракторної вдячний своїй дружині Любі, що тепер працює на новому ЮМЗ-6, — то їй вручили машину, як молодому механізаторові. І Павло тішиться тим, що він таки справжній помічник Любі.

У другій тракторній механізатори з великою повагою стежать за юною красунею Тані Пархоменко. З ранньої весни і до пізньої осені на невеличкому Т-16 дівчина возила палне, запасні частини, насіння та інші вантажі... Вийде весною в четверту тракторну після декретної відпустки Зоя Письмак. Досягла своєї мети Галина Колодяжна — тепер вона не просто норма на тваринницькому комплексі, а роздає худобі корми з допомогою трактора ЮМЗ-6. Недавно її прийняли кандидатом у члени КПРС. Ніна Пономаренко і Надія Кучеренко — теж трактористки на комплексі. Набувають майстерності, ачаться досвіду у ветеранів-механізаторів.

З ТОЧКИ ЗОРУ ЧОЛОВІКІВ

Віктор БОБРИШЕВ, бригадир комсомольської-молодіжної тракторної бригади № 2:

— Наш колектив не повністю забезпечений механізаторськими кадрами. Одначе незабаром бригада поповниться дівчатами-механізаторами, які закінчують короткострокові курси. Для них будемо створювати найкращі умови праці.

І. М. ІЛЬЧЕНКО, керуючий відділком № 2:

— Важко переоцінити вплив жінок на чоловічі колективи. Відколи в наших тракторних бригадах появились жінки, іншим став психологічний мікроклімат. Бо як же хтось із механізаторів дозволить собі сказати, наприклад, круте слово, коли поруч стоїть зовсім юне дівча-трактористка, як от наша Пархоменко? Як молодий хлопцє дозволить собі таку вільність, коли поруч нього ладнає свій трактор Феодосія Матавійна Педорич, котра а матері йому годиться?

Дуже я радий з того, що у нас більше стає жінок-механізаторів. Вони обігнороджують чоловічий, часом грубий, колектив. Як що раніше деякі чоловіки механізатори, котрі тільки вали, дивили не виходили на роботу, не дуже соромились бувати на щомсячних зборах, де підбивали підсумки соціалістичного змагання, то тепер багато таких воліє уникати привселюдної ганьби. Перед жінками совісно. Буває, що жінки-трактористки одержують нарядку мало не вдвоє вищу.

І останнє. Загляньте в кабінку трактора, на якому працює жінка, — там чисто, прибрано. Ще й білі фіранки чіпляють...

Юрій ДЖЕВБАГА, секретар комітету комсомолу колгоспу:

— За рік наша комсомольська організація зросла на вісім чоловік. Багато хлопців пішло до лав Радянської Армії, тим часом основні кадри в господарстві лишилися на своїх місцях. Допомогли дівчата.

Олександр ЗАВІРЮХА, завідуючий відділом комсомольських організації Новомиргородського району комсомолу:

— Недавно ми на бюро райкому прийняли в члени ВЛКСМ Ано Лучко, Галю Видрик, Раю Савсюк, Тамару Молчун. Усі вони — майбутні трактористки колгоспу «Жовтень».

М. А. ПОСТИКА, голова колгоспу:

— Ми не боїмося, що нікому буде доглядати худобу, прорізати цукрові буряки (а вони займають у колгоспі чималі клин). Бо знаємо: більше жінок-труївниць опанує механізаторську професію, тим швидше ми перейдемо до комплексної механізації. І саме жінкам, сумлінним, працьовитим, довіримо вирощувати цукристі без затрат ручної праці, доглядати стадо з допомогою техніки. Тому й надалі триматимемо курс на те, щоб позбутися сали, вил, лопати. Цієї проблеми поки що не розв'язано. Майбутнє — за технікою. Думаю, сьогоднішні наші дванадцять трактористок цілком зі мною згодні за умови, виробничі й побутові, ми їм забезпечимо.

Р. МАРЧЕНКО, спекур «Молодого комунара».

КЛИЧУТЬ ГОЛУБИ - ДОРОГИ

Морські ворота Світловодська — його пристань. А «символічний ключ» до них — шлюз...

Дванадцятью весняну навігацію зустрічають екскаватори гідропоруди. Вони добре підготувалися до неї. Поряд з ветеранами енергетиком М. М. Толкачовим, машиністом крапа Я. М. Коньчиком, старшим інженером Т. О. Ковган добре потрудилася молодь. Уміло прив'язав електросхему нового принода до існуючого автоматичного управління шлюзом Аркадій Михайлов. Комсомолець-активіст, працюючи електро-механіком, творчо ставиться до своїх обов'язків. Разом з електромонтером М. Григор'євим та Б. Животовським вони в короткій строк установили безконтактні пускачі, що забезпечать надійність роботи шлюзу.

Пішаються на шлюзі й своїм молодим інженером-електромеханіком Людмилою Березанською. Вона добре освоїла виробничий процес, пройшовши шлях від робітничий до інженера. Кілька років тому комсомольська організація направила дівчину на навчання до Ленінградського інституту інженерів водного транспорту. Після закінчення його Людмила повернулася на своє підприємство.

Про готовність до навігації шлюзовики рапортували напередодні виборів до Верховної Ради СРСР. Нині вони старанно забезпечити безперебійну роботу шлюзу.

І. КАРАНТ, громадський кореспондент «Молодого комунара».

РАНОК НА БУДОВІ

Фото В. ГРИБА.

«КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ПРОЖЕКТОР»

СВІТИТЬ ЗАВЖДИ

відомляють штаб про виявлені недоліки. Потім штаб улаштовує детальні перевірки роботи того чи іншого виробничого підрозділу. Наприклад, у штаб «КП» надійшов сигнал, що на складі пального допускають втрати. Економія матеріалів та енергії — інші найголовніше, на що звертають увагу

«прожектористи» Тому штаб терміново організував рейд «КП», в якому взяли участь член комітету комсомолу колгоспу Віра Сулима, шофер Володимир Кушні, член штабу Валентина Ребрик.

Зауважу, що до свого комсомольського доручення «прожектористи» ставляться серйозно, принципово. Головне для них — справа. Виявивши втрати пального в одній із цистерн, вони гостро критикували колишнього завідуючого складом Миколу Сандула. Дотепний малюнок у стіннику «Комсомольського прожектора» зробила художниця Тетяна Корецька. Рейд і критика недоліків зробили свою справу. Належний порядок було наведено не тільки на складах пального, а й у тракторній бригаді, в автогаражі.

«Комсомольський прожектор», його штаб та пости стали справжніми помічниками партійної організації господарства, правління колгоспу. Вони допомагають боротися з втратами кормів, будівельних та інших матеріалів. Особливу увагу звертають на раціональне використання кормів. «Прожектористи» часто проводять рейди на молочнотоварній фермі, на свинокомплексі. В одному з останніх рейдів на МТФ взяли участь секретар комітету комсомолу Віктор Бондаренко, комсомолка Людмила Коваленко та інші.

У колгоспі вже знають, що коли учасники рейду появляться на гій

чи іншій виробничій ділянці, то від їхнього зріння ока не сховаш жодного недоліку. Так було й цього разу. Щоправда, грубих порушень «прожектористи» не виявили, однак зауважили, щоб тваринники давали коровам сіно у визначеній раціонній кількості, щоб воно не потрапляло тваринам під ноги.

Комсомольці не тільки виявляють і критикують недоліки, добиваються їх усунення. Це було б дуже завужено. Вони виступають з пропозиціями, як краще використовувати корми. Здавалося б, на свинокомплексі, де всі процеси механізовані, для таких пропозицій немає місця. Але, підрахувавши кількість кормових одиниць, що витрачається на один центнер м'яса, собівартість центнера свинини, «прожектористи» задумалися: чи не можна здешевити виробництво продукції?

З'ясувалося, можна. Свинюматки, що опоросилися, не завжди поїдають корм, отже, потрібно давати його іншим групам тварин. Нехай ця економія й не дуже значна, але все ж економія. Пропозицію комсомольців на комплексі прийняли. На молочнотоварній фермі «прожектористи» запропонували виробляти гравієне борошно з відходів силосної маси. Тварини одержали дешевий вітамінний корм.

Сьогодні, коли всі готуються до весняно-польових робіт, турбота «прожектористів» — про готовність посівної техніки. Рейд, який вони провели в тракторній бригаді, допоміг виявити окремі недоліки. Півні вся техніка до сівби готова.

К. ЗУБКОВА,

оператор маточного поголів'я свинокомплексу колгоспу імені Леніна Знаменського району, керівник поста «Комсомольського прожектора».

«ГРАЦІЯ-79»: ВЕЛИКЕ СВЯТО ТАНЦЮ

У вихідні дні Палац культури імені Компанійця був у розпорядженні любителів балетного танцю. Тут проходив четвертий міжрайонський конкурс «Грация-79».

Показати свою майстерність прибули танцювальні пари зі Львова і Курьєка, Миколаєва і Купча, Одеси і Калінінграда, Кривого Рога і Донецька, Мелітополя, Світловодська і Кіровограда.

Програма змагання була різноманітною. Вальс змішався фокстротом, танго — полькою. Це дало кожному дуету найповніше виявити свою індивідуальність, власний почерк.

Багато пар сподобалося глядачам. Та найкращі бля судді одностайно поставили гостям із Києва Аллі Паксеєвій і Мирославу Кебі, одеситам Аллі Пешадін і Сергію Маричу, Вірі Поповій і Віктору Асташеву із Курьєка, Кіровоградці Наталка Корецька і Сергій Лефтер та конкурсі визначили найкращою парою, а приз міс «Грация-79» дістався Вірі Поповій із Курьєка.

Т. БОРИСОВА.

м. Кіровоград.

КОНКУРС ЮНИХ МУЗИКАНТІВ

Як велику подію в житті братніх народів нашої країни відзначають радянські люди 325-річчя возз'єднання України з Росією. Нещодавно в Кіровограді відбувся зональний конкурс учнів дитячих музичних шкіл, присвячений цій знаменній даті. В ньому взяли участь юні музиканти, що навчаються в музичних школах Кіровограда, Новгородку і Аджмакки. Лише виконавців соціальних номерів — на струнно-смичкових, народних і духових інструментах — було понад п'ятдесят.

Успіх випав на долю учнів Кіровоградської дитячої музичної школи № 1. Перші місця дісталися Дмитрові Припуті (сольфеджіо і скрипка), Вікторії Івановій (фортепіано), Сергієві Усатенку (народні інструменти). Тетяні Гасаненко (музична вікторина).

Серед виконавців на духових інструментах кращим виявився Артур Шан із другої музичної школи міста. Перше місце посів і хор цієї ж школи.

К. ПЕТРЕНКО.

Понад десять років після закінчення Уманського педагогічного училища працює в дитячому садку № 1 колгоспу «Дружба», що в Новоукраїнському районі, Ольга Макаріана Вергун.

Чуйною і лагідною, доброю і ніжною знають малюки виховательку. Поважають Ольгу Макаріану й батьки її підопічних.

На знімку: О. М. ВЕРГУН зі своїми вихованцями.

Фото Г. ВРАДІЯ.

БІБЛІОТЕЧКА «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

ЧЕРВОНІ ВІХИ

розширення тваринницьких приміщень.

Агітаційно-роз'яснювальну роботу комсомольські осередки вміло поєднували з проведенням кампаній по збиранню коштів для придбання нових машин та сільськогосподарського інвентаря.

У відповідь на заклик газети «Комсомолец України» — створити силами і на кошти комсомольців республіки тракторну колону — в цей патрістичний похід включилися всі комсомольські осередки краю. В газеті «Червоний шлях» за 13 квітня 1929 року вміщено таке повідомлення: «Збудуємо тракторну колону «Комсомолец України». Новопразький райком комсомолу прийняв виклик комсомольців Бобринецького району і вирішив внести на будівництво колони 100 карбованців, зібраних в осередках. Новопразькі комсомольці закликають Новоукраїнський, Маловисківський, Новомиргородський райкоми наслідувати їхній приклад».

Наполегливо оволодіваючи новою технікою, комсомольці працювали в МТТ, тракторних

колонах, прокатних пунктах мехеніками, трактористами, причіплювачами. їхнє сумлінне ставлення до праці, народної власності було взірцем для молоді і всіх селян. Осередки ЛКСМУ вели непримиренну боротьбу з куркульством, яке намагалося пропізти в машинно-тракторні товариства і використати силову техніку у своїх господарствах.

22 травня 1929 року в приміщенні театру імені Шевченка (тепер обласний український музично-драматичний театр імені М. Л. Кропивницького) після трудового дня відігралося XIII окружна конференція ЛКСМУ. З опублікованих тоді газетою «Червоний шлях» матеріалів виразно простежується стан справ в окружній комсомольській організації. За десять років, що минули після організаційно-політичного оформлення, значно зросла роль комсомольських осередків міста і села в соціалістичному будівництві.

Комсомольці, чеспілкува молюдь в основному завойюли завдання партії по соціалістичну перебудову сільського

господарства, про нові форми змічки робітників із селянством, про наступ на капіталістичні елементи. І практично проводять їх у життя.

Перед з політико-господарською роботою комсомолія краю бере активну участь у культуроході, головна мета якого — ліквідація неписьменності. Члени ВЛКСМ під керівництвом партійної організації виступають ініціаторами створення гуртків, курсів, шкіл по навчанню грамоти робітників, селян, службовців, організують збирання коштів для шкіл лікнелу, займаються комплектуванням бібліотек для малописьменних, ведуть методичну та іншу роботу.

Цілеспрямовано тоді працював у Новгородківському районі Ігуло-Кам'янський осередок ЛКСМУ, що налічував у своєму складі 36 чоловік. З його ініціативи в селі було виявлено 928 неписьменних, організовано загони по ліквідації неписьменності. В цілому по округу до середини 1929 року силами комсомольців було ліквідовано неписьменність 4076 чоловік (газета «Червоний шлях» за 21 травня 1929 року).

Розгортаючи культурно-масову роботу серед населення, комсомольські організації краю виступали ініціаторами будівництва своїми силами клубів, хат-читальень, сільбудів та інших культурно-освітніх закла-

дів. Але ця робота наштовхувалась на відчайдушний опір решток куркульських елементів. Особливо гостро відчувалася ця класова боротьба в сільській місцевості краю. На початку липня 1929 року великого розголосу в окрузі набрала так звана справа мартоніських куркулів.

Як повідомляла тоді місцева преса, в с. Мартоноші (Новомиргородський район) відбувся відкритий судовий процес над згасю куркулів та підкуркульників, які вчинили зухвалий розрив у місцевому сільбуді. На лаві підсудних опинилося понад 20 злочинців. Усе почалося з того, що куркулі, користуючись невідомістю частини бідноти і середнього селянства, поширювали свій вплив на них, розпущали провокаційні чутки, підбурювали окремих селян на злочинні дії. Витончено-пікло витлумачували місцеві глутайники-куркулі тодішню кредитну політику Радянської влади. Вона, мовляв, дає бідноті багато кредиту на те, щоб закабалити селян і примусити їх усе життя відробляти ці борги. Такі підбурювання й призвели до злочину, за який винуватці дістали по заслугі. Місцеві комуністи і комсомольці, як і всі односельці, зрозуміли, наскільки важливо до кінця викорчувати куркульство як клас, активізувати масово-роз'яснювальну та культурно-освітню роботу серед місцевих жителів.

В. КРАМАРЕНКО. (Далі буде).

Чимало комсомольців увійшли до складу правління сільськогосподарської та споживчої кооперації і цим відчутно допомагали місцевим партійним осередкам у виробленні на селі ноаих, соціалістичних суспільних відносин.

Комсомольські осередки округу відіграли важливу роль в оснащенні сільського господарства машинами. Вони виступили ініціаторами створення машинно-тракторних товариств (МТТ), машинно-кінних станцій, машинно-прокатних пунктів, тракторних колон. 1930 року, наприклад, комсомольська організація бережинського колгоспу «Безвірник» (Кіровоградський район) повністю обслуговувала тракторно-кінну базу артілі, що налічувала два трактори і 1150 коней. Комсомольці і молодь виступили ініціаторами будівництва приміщення птахферми і

Продовження. Початок у «Молодому комунарі» за 3, 10, 17 лютого, 6, 13 березня.

СУДОВИЙ НАРИС

Опрацьовуючи версію самовбивства, експерт установив, що воно неможливе. Рани закладіно Іванченкові ножем, що був повернутий лезом донизу. Сам ніж було вкрито в руку вбитого гострим лезом дотори. Таким чином шість раз ударити себе самовбивця не міг. Злочинець, прагнувши інсценувати самовбивство, не врахував цього...

КОМЕНТАР

Микола Чернега став слідчим прокуратури 1971 року, пропрацювавши лаборантом у кабінеті криміналістики два роки. Наставником його був доповіданий прокурор-криміналіст Я. Г. Ципарський.

ЧУЖИЙ У МІСТІ

Міналіст області Я. Г. Ципарський. Першу свою справу М. М. Чернега досі зберігає. Датою вона 20 січня 1971 року. Тоді разом зі старшим слідчим Ю. Я. Браничкиєм, експертом С. Я. Табачниковим він виїхав на місце події. З'ясувалося, що сестри Миколенко, трупи яких виявили у квартирі, вчодили...

на тих, що вели аморальний спосіб життя, ніде не працювали тощо. Багато людей допомагали нам у нашій роботі. Так, друзі С. М. Іванченка, які останніми бачили його в день убивства, В. Лекант, Б. Петренко та інші, допомогли мені відновити події того дня. З'ясувалося, що 27 березня 1976 року вони були в гостях у Сергія Миколайовича. Потім він поїхав разом з В. Лекантом до нього додому. О 22 годині Лекант провів Іванченка до зупинки автобуса № 2. Отже, він був останнім, хто бачив Сергія Миколайовича живим...

понував зайти до нього додому, випити по чарці. — А дружина? — спитав незнайомец, що назвався Володимиром. — Сам живу. Розлучився з останньою. Дітей немає вдома. Старша в Києві на шаховому турнірі, менша у баби. Так що хостякую. Ходімо. Я тут неподалік живу... Зайшли у квартиру. — За безпорядок на столі вибач, — сказав Іванченко. — Друзі були. Випили по чарці. Субота ж. Послухаємо музику? Іванченко включив магнітофон, потім налив горілки. Соби і гостю. — Вип'ємо, щоб зла один на одного не таїти. Володимир мовчки випив. Подивився довокла. — Хороша у тебе квартира. — Про себе ж подумав: «Тут є чим поживитися. Особливо зараз, коли грошей немає». — Ходімо покажу квартиру, — запропонував Іванченко. Вони вийшли з кімнати, обійшли кухню, спальню, заглянули у ванну. Повернулися до столу. Випили ще по одній. Іванченко помітно сп'янів. Це сприяло задуму гостя. Скориставшись тим, що Сергій Миколайович вийшов у спальню, він схопив зі стола саморобний ніж, якого давно закримітував. Мить — і телефонний кабель перерізано.

Ми звикли казати: якщо людина у своїй роботі досягає успіхів, то вона на своєму місці. Це справедливе.

СПОГАДИ СЛІДЧОГО, 1977 РІК

...Слідство почалося з ретельного вивчення особи вбитого. Ми встановили, що Іванченко після смерті дружини (вона загинула під час дорожньої катастрофи) проживав з дітьми, працював добросовісно на заводі, був членом КПРС, мав друзів, авторитет у колективі, ні з ким не конфліктував. На роботі, в будинку, де він проживав, усі відзначали про Іванченка позитивно. Після смерті дружини він дівчій одружувався, але сімейне життя не складалося. Основною причиною були діти. Я говорив з колишніми дружинами Іванченка. Вони характеризували його позитивно, називаючи ту ж причину розлучення.

Не всі прагнули допомогти слідству. Одна особа навела нас на помилковий слід, бажачи насолити своєму колишньому коханцю. Перевірка її свідчень відбрала у нас дорогоцінний час... Злочинець же продовжував жити серед людей, може, увірвавши навіть, що кара не прийде. Минув рік. Матеріалів справи набиралося уже кілька товстезних томів, але кінця їй не було видно. Десятки сотні людей розшукували злочинця методично, наполегливо, відпрацьовуючи одну версію за другою. Було проведено десятки експертиз, перевірено тисячі людей.

Ніхто. Людина, що не принесла суспільству ні найменшої користі. Народився в Казахстані, виховувався без батьків у дитячому будинку. Після школи-інтернату служив в армії. Військова дисципліна, робота, служба — не для Бегініна. Після армії практично ніде не працював. Жив за рахунок інших. Одружуватись не хотів. Близько року працював у Кіровограді на заплізній. Більше не витримав. Бешкетував, порушував паспортний режим, декілька разів (після виклику у міліцію) влаштовувався на роботу. На кілька днів. І знову ніде не працював. Невпевність становища, відсутність самоконтролю штовхнули Бегініна на злочин. Закономірний кінець. Чужий серед людей. Без друзів, без сім'ї, без роботи, без житла. І це в наш час, коли всіоди потрібні робочі руки, коли в місті упорядковані гуртожитки, коли поруч скільки прекрасних справ і хороших людей. Так хто ж винен у тому, що Бегінін став злочинцем? Тільки він сам.

Словом, старанною перевіркою було встановлено, що явних ворогів убивця не було.

Мені доводилось займатися іншими справами, закінчувати їх, починати нові, та не було такого дня, щоб справою про вбивство Іванченка не займався десятих людей. Кожен із них вірив: злочинів, яких не можна розкрити, не буває...

Можливо, наміру вбити Іванченка у злочинця спершу й не було. Важко сказати, що Сергій Миколайович п'яний, Володимир прийшов до спальні. Так він розкаже на суді. Навіть вигадка, що Іванченко сам напав на нього. Але навіщо тоді він зайшов до спальні з ножем? — Ти що? — помітивши в руці ніж, сказав Іванченко.

Словом, старанною перевіркою було встановлено, що явних ворогів убивця не було.

Мені доводилось займатися іншими справами, закінчувати їх, починати нові, та не було такого дня, щоб справою про вбивство Іванченка не займався десятих людей. Кожен із них вірив: злочинів, яких не можна розкрити, не буває...

Можливо, наміру вбити Іванченка у злочинця спершу й не було. Важко сказати, що Сергій Миколайович п'яний, Володимир прийшов до спальні. Так він розкаже на суді. Навіть вигадка, що Іванченко сам напав на нього. Але навіщо тоді він зайшов до спальні з ножем? — Ти що? — помітивши в руці ніж, сказав Іванченко.

сидів у кімнаті, протверзавшись від розуміння того, що скоїв. Потім поспіхом уклав у руку вбитого ніж, вимкнув магнітофон, забрав його з собою і зачинив за собою двері...

ВИКРИТТЯ. ЛЮТИЙ 1979 РОКУ

Микола Чернега: «Протягом двох з половиною років не припинялися розшуки злочинця. Обсяг виконаної роботи списувався в 15 томах карної справи. Ця титанічна праця десятих людей, що стояли на варті закону, увінчалася успіхом у жовтні 1978 року. Стара загальновідома істина, що за кожний злочин відплата неминуча, знову підтвердилася.

Перевіряючи групу засуджених за різні злочини вже після вбивства Іванченка, експерти В. П. Куликівський та В. І. Павленко встановили, що відбитки пальців, група крові, виявлені на місці злочину, належать Володимирові Бегініну, який відбував покарання за пограбування. Його терміново доставили в Кіровоград. Отут почалося найскладніше. Необхідно було довести, що злочин скоїв саме Бегінін. Адже експертиза встановила лише те, що сліди, залишені у восьмій квартирі по вулиці Розі Люксембург, 5-а, належать В. Бегініну. Сам факт злочинного вбивства потрібне було ще довести...

Під тяжкістю неспростованих доказів убивця зізнався...

ХТОСЬ

Тепер стоїть невідомий «хтось» мав прізвище та ім'я — Бегінін Володимир. Хто він, що безжалюдяно підняв руку на батька двох дітей?

Ніхто. Людина, що не принесла суспільству ні найменшої користі. Народився в Казахстані, виховувався без батьків у дитячому будинку. Після школи-інтернату служив в армії. Військова дисципліна, робота, служба — не для Бегініна. Після армії практично ніде не працював. Жив за рахунок інших. Одружуватись не хотів. Близько року працював у Кіровограді на заплізній. Більше не витримав. Бешкетував, порушував паспортний режим, декілька разів (після виклику у міліцію) влаштовувався на роботу. На кілька днів. І знову ніде не працював. Невпевність становища, відсутність самоконтролю штовхнули Бегініна на злочин. Закономірний кінець. Чужий серед людей. Без друзів, без сім'ї, без роботи, без житла. І це в наш час, коли всіоди потрібні робочі руки, коли в місті упорядковані гуртожитки, коли поруч скільки прекрасних справ і хороших людей. Так хто ж винен у тому, що Бегінін став злочинцем? Тільки він сам.

Суд, що відбувся в лютому цього року, визначив убивці найвищу міру покарання. Ю. ДМИТРЕНКО.

ВІВТОРОК

20 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Зірочка». 9.50 — Худ. телефільм «Розповідь про просту річ». 11.10 — Концерт з творів І. Штрауса. По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільми «Світ праці». 15.40 — «Знай і умій». 16.25 — «Мистецтво спожи Відродження». 16.55 — Концерт заслуженої хорової капели Південно-Західної залізничної. 17.25 — «Об'єкти». 17.55 — «Ми будемо БАМ». 18.25 — Муз. телефільм «Я маю твою червоний лис». 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Антульська камера». 19.30 — «Кіровоградська спортивна». (К.д.). 20.05 — Худ. телефільм «Жан-Крістоф». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Кубок СРСР з футболу. 1/4 фіналу. В перерві — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Фізікульт. концерт. 10.40 — Концерт В. Співакова. 11.30 — Кіножурнал. 11.40 — «Шкільний екран». 8 клас. Фізика. 15.55 — «Срібний дзвінок». 16.15 — Соц. портрет колективу Львівського виробничого об'єднання «Кінескоп». Передача 2. 16.45 — Альманах «Кіноподорожі». 17.00 — Спортивна програма. 18.45 — Камерна інструментальна музика. 19.00 — «Життя лауреатів». 19.30 — Творчість артиста. 20.30 — «В ефірі — після». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. телефільм «Марк Твен — протис». По закінченні — новини.

П'ЯНИЦЯ

23 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Улюблені вірші». 9.35 — Худ. фільм «3 тобою і без тебе». 10.55 — Концерт Львівського обласного народного хору. По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм «Той самий Гоголевський». 15.45 — «Шкільна школа». 16.15 — «Порт Східний». 16.45 — «Адреси молодих». 17.15 — «До відкриття Весолюжського тира муніцип. за літніх». 18.05 — День за літніх. (К.д.). 18.15 — Оголошення. (К.д.). 18.20 — Телефільм (К.д.). 18.25 — «Як нас обслуговують?». (К.д.). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Весняний етюд». 19.05 — «Обійми, або ступінь мандаринів». Із циклу «Спадщина» М. М. 20.05 — Худ. телефільм «Жан-Крістоф». 5 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — «3 пісню по життю». По закінченні — «Сьогодні у світі».

СЕРЕДА

21 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Вистава Бурлатіно. 9.35 — Худ. телефільм «Вінний сезон». 10.20 — «Клуб кіноподорожей». 11.20 — Концерт ансамблю пісні і танцю «Рубін». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «По Фраїні». Кінопрограма. 15.15 — «Розповіді про левабачистів». 1. Пущин. 16.15 — Телекартинка «Підмосковний меришан». 16.45 — Творчість С. Прокоф'єва. 17.15 — «Відлучитися». Сурма. 18.30 — «Діти за діями». (К.д.). 18.40 — Оголошення. (К.д.). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Актуальна нагода». 19.30 — «Алкоголізм». Бесіда лікаря. 20.05 — Худ. телефільм «Жан-Крістоф». 3 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Вестір-посейт С. Ситуненен у концертній студії Останіно. (22.40 — «Сьогодні у світі»).

ЧЕТВЕР

22 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Відлучитися». Сурма. 9.35 — Худ. фільм «Зриси змінюються». 10.45 — «3 любов'ю до нас. Марія Віслюк». Фільм-концерт. По закінченні — новини.

вони. 14.30 — Новини. 14.50 — «По Співу і Далекому Сходу». Док. фільм. 15.10 — «Російська мова». 10.10 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. «Спартак» (Московська область) — «Динамо» (Москва). Жінки. 16.40 — Док. телефільм «Кітти, Башкирці». 17.30 — «Улюблені вірші». 18.00 — «Ленінський університет мільйонів». 18.30 — «Васеленню гро цивільну оборону». (К.д.). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.05 — «Магістраль діє». (К.д.). 19.35 — Концерт квартету народних інструментів «Сказання». 19.50 — «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». 20.05 — Худ. телефільм «Жан-Крістоф». 4 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — «Година Великого симфонічного оркестру». По закінченні — «Сьогодні у світі».

ДРУГА ПРОГРАМА. 15.55 — «Срібний дзвінок». 16.15 — Соц. портрет колективу Львівського виробничого об'єднання «Кінескоп». Передача 4. 16.45 — Науково-популярний мурнал «Горизонт». 17.20 — Для школярів. «Зелений котик». 18.00 — «Республіканська фізико-математична школа». Передача 2. 18.30 — «Телепорт на ударній будові». 18.45 — Л. Бетховен. «Шотландські пісні». 19.00 — «Актуальна нагода». 19.30 — «Обережно: алкоголізм!». 20.00 — «У світі музика!». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — «Творчий вестір І. Бушніної». По закінченні — новини.

ПОГОДА

Сьогодні вдень в області і місті Кіровограді буде мінлива хмарність, місцями короткотривалий дощ. Вітер південний, 5—10 м/сек. Температура повітря в області 5—10, у місті 7—9 градусів тепла.

21—22 березня — хмарно з проясненнями, місцями слабкі опади, місцями тумани. Вітер західний, 7—12 м/сек. Температура повітря в області 5—10, у місті 7—9 градусів тепла.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунары» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины. На украинском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ номінального життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.